

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 242

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 mai 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
20.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....	74.	— Ordonanță de urgență privind scutirea de la plata taxelor vamale a unor bunuri provenite din import 2-3
	1	392.	— Hotărâre privind controlul valorii în vamă a mărfurilor importate 3-4
DECRETE		REPUBLICĂRI	
182.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia în rezervă		Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale..... 5-8
	2		★
			Rectificări..... 8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 39 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică în sensul că domnul deputat

Adrian Gheorghiu, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 mai 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 mai 1999.
Nr. 20.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă
unui colonel din Serviciul Român de Informații
și trecerea acestuia în rezervă**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 30 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, precum și al art. 66 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 15 mai 1999 se acordă gradul de general de brigadă colonelului Hristea Vasile Teodor.

Art. 2. — Pe data de 15 mai 1999 generalul de brigadă Hristea Vasile Teodor se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 27 mai 1999.
Nr. 182.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ****privind scutirea de la plata taxelor vamale a unor bunuri provenite din import**

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — Se scutesc de la plata taxelor vamale, în limita echivalentului în lei al unui contingent tarifar valoric de 436.730.000 lire italiene, bunurile din import prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. — Administrarea contingentului tarifar se efectuează prin licențe eliberate de Ministerul Industriei și Comerțului, cu avizul Departamentului pentru Administrație Publică Locală.

Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică până la data de 30 iunie 1999 inclusiv.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Secretar de stat, șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 27 mai 1999.
Nr. 74.

LISTA

cuprinzând bunurile provenite din import, scutite de la plata taxelor vamale

Nr. crt.	Poziția tarifară	Denumirea produsului	Valoarea contingentului (mii lire italiene)
1.	3909 50 10	Adeziv pentru fixare pistă de tartan	38.080
2.	4008 21 10	Pistă de tartan	398.650

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind controlul valorii în vamă a mărfurilor importate

În temeiul prevederilor art. 13 și 17 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, ținând seama de prevederile art. 13, 14, 60, 61 alin. (4) și (5), ale art. 77 și ale art. 153 alin. (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) Valoarea în vamă a mărfurilor importate se determină în conformitate cu prevederile art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, pe baza principiilor și regulilor prevăzute în Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994.

(2) Baza evaluării în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, de fiecare dată când condițiile stipulate la art. 1 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994 sunt îndeplinite.

(3) Atunci când valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza valorii de tranzacție, se va trece la aplicarea următoarelor metode de determinare a valorii în vamă, prevăzute la art. 2, 3 și 5—7 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994:

a) determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export cu destinația importului în România și exportate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat;

b) determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export cu destinația importului în România și exportate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat;

c) determinarea valorii în vamă prin metoda deductivă, pornind de la prețurile unitare la care s-a efectuat cel mai mare volum de import de mărfuri identice sau similare, în același moment sau într-un moment apropiat;

d) determinarea valorii în vamă pe baza unei valori calculate;

e) determinarea valorii în vamă prin mijloace rezonabile, compatibile cu principiile și cu prevederile generale ale Acordului privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994 și ale art. VII al GATT 1994, și pe baza datelor disponibile în România.

(4) Aplicarea metodelor prevăzute la alin. (3) se va face succesiv, până la prima dintre acestea care va permite determinarea valorii în vamă, cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute la art. 2, 3 și 5—7 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994.

Art. 2. — (1) Atunci când biroul vamal are îndoieli privind exactitatea datelor din documentele furnizate pentru determinarea valorii în vamă, va solicita importatorului, în scris, să prezinte justificări suplimentare, constând în documente care să ateste că valoarea declarată corespunde sumei totale plătite sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată în conformitate cu prevederile art. 8 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994.

(2) În cazul în care documentația prezentată de importator este incompletă sau în cazul în care datele cuprinse în documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească realitatea valorii declarate, biroul vamal va comunica importatorului, în scris, motivele pentru care valoarea în vamă nu poate fi acceptată.

Art. 3. — (1) Dacă este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor de evaluat în situația prevăzută la art. 2, importatorul poate ridica mărfurile din vamă cu condiția să respecte următoarea procedură:

a) drepturile vamale calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator se încasează și se virează la bugetul de stat;

b) diferența dintre suma cea mai ridicată a datoriei vamale ce ar rezulta din operațiunea de vămuire și drepturile vamale calculate potrivit lit. a) se încasează cu titlu de garanție.

(2) Pentru categoriile de mărfuri cuprinse în baza de date statistice la import, elaborată potrivit prevederilor prezentei hotărâri, biroul vamal va utiliza pentru determinarea

quantumului garanției informațiile existente în această bază de date.

(3) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile alin. (1), importatorul are obligația de a prezenta documentele care atestă realitatea valorii în vamă declarate, solicitate de biroul vamal, în termen de 30 de zile de la data ridicării mărfurilor din vamă.

(4) Decizia finală privind modul de determinare a valorii în vamă va fi luată de autoritatea vamală în urma verificării documentelor prezentate biroului vamal de importator și, atunci când este cazul, pe baza investigațiilor efectuate la sediul importatorului și la locul de depozitare a mărfurilor de evaluat și a rezultatelor verificărilor efectuate de administrația vamală din țara de export la solicitarea Direcției Generale a Vămilelor, în baza acordurilor de cooperare în domeniul vamal la care România este parte.

(5) Decizia finală va fi comunicată importatorului în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete solicitate de biroul vamal și va cuprinde rațiunile în baza cărora a fost stabilită valoarea în vamă.

(6) În cazul în care pentru luarea deciziei finale se solicită efectuarea verificărilor de către administrația vamală din țara de export, această solicitare va fi adresată în cadrul termenului de 30 de zile de la data prezentării de către importator a documentației complete. Decizia finală privind modul de determinare a valorii în vamă va fi comunicată importatorului în termen de 10 zile de la data primirii rezultatelor verificărilor efectuate de administrația vamală din țara de export.

Art. 4. — Plângerile și contestațiile la operațiunile de vămuire efectuate conform prevederilor prezentei hotărâri se depun și se soluționează conform prevederilor art. 166—174 din Legea nr. 141/1997.

Art. 5. — (1) În cazul în care importatorul nu prezintă documentația solicitată de biroul vamal în cadrul termenului prevăzut la art. 3 alin. (3), biroul vamal procedează la executarea garanției, operațiunea de vămuire fiind considerată încheiată.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), garanțiile constituite se virează la bugetul de stat în termen de 10 zile de la expirarea termenului de 30 de zile prevăzut pentru depunerea de către importator a documentelor solicitate de biroul vamal pentru justificarea realității valorii în vamă declarate.

(3) În cazul în care importatorul prezintă documentația solicitată de biroul vamal în termenul prevăzut, iar prin decizia finală, în urma verificărilor efectuate, se ia măsura executării garanției, această garanție se virează la bugetul de stat, astfel:

a) în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de respingere a contestației;

b) la data expirării termenelor de depunere a plângerilor și contestațiilor, în situația nerespectării acestor termene.

(4) În cazul în care prin decizia finală se ia măsura restituirii în totalitate sau în parte a garanției constituite, termenul de restituire este cel prevăzut la art. 61 alin. (4) și (5) din Legea nr. 141/1997.

(5) Executarea sau restituirea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite se face în baza actului constatator întocmit de biroul vamal în evidența căruia se află operațiunea de import și se aduce la cunoștință importatorului.

(6) Pentru garanțiile constituite și devenite exigibile nu se percep majorări de întârziere. Pentru garanțiile constituite autoritatea vamală nu datorează dobândă și despăgubiri.

Art. 6. — Metodologia de control al valorii în vamă a mărfurilor importate se aprobă prin decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Se autorizează Direcția Generală a Vămilelor să elaboreze baza de date statistice la import pentru categoriile de mărfuri din import la care s-a constatat o subevaluare în vamă, pe baza datelor și informațiilor obținute din activitatea proprie și a celor furnizate de Ministerul Finanțelor, Ministerul Industriei și Comerțului și Ministerul Agriculturii și Alimentației.

(2) Baza de date statistice la import este destinată uzului intern al autorității vamale și se comunică numai unităților din subordinea Direcției Generale a Vămilelor și instituțiilor prevăzute la alin. (1), în vederea avizării, cu respectarea confidențialității datelor furnizate în scopul evaluării în vamă, în conformitate cu prevederile art. 10 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994.

(3) Sursele de constituire a bazei de date statistice la import și procedura de colaborare a Direcției Generale a Vămilelor cu instituțiile menționate la alin. (1), în vederea elaborării, completării, detalierii și actualizării bazei de date statistice la import, se stabilesc în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin comun al ministrului finanțelor, al ministrului industriei și comerțului și al ministrului agriculturii și alimentației.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul industriei și comerțului,

Nicolae Stăiculescu,

secretar de stat

Ministrul agriculturii și alimentației,

Ioan Avram Mureșan

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 15/1994*)

privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Unitățile care desfășoară activități economice, denumite în continuare *agenți economici*, și care imobilizează capital în active corporale și necorporale supuse deprecierii, prin utilizare sau în timp, vor calcula, vor înregistra în contabilitate și vor recupera uzura fizică și morală a acestora, pentru refacerea capitalului angajat.

Aceste operațiuni sunt denumite generic *amortizarea capitalului imobilizat*.

Persoanele juridice fără scop lucrativ care au dreptul, potrivit legii, să desfășoare activități economice vor amortiza capitalul imobilizat numai pentru acele activități desfășurate în scopul obținerii de profit și pentru care, potrivit legii, acestea sunt plătitoare de impozit pe profit.

Art. 2. — Capitalul imobilizat supus amortizării este reflectat în patrimoniul agenților economici prin bunurile și valorile destinate să deservească activitatea pe o perioadă mai mare de un an și care se consumă treptat.

Art. 3. — Activele corporale aferente capitalului imobilizat sunt:

a) terenurile, inclusiv investițiile pentru amenajarea acestora;

b) mijloacele fixe.

Sunt considerate *mijloace fixe* obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizează ca atare și îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului. Această valoare poate fi actualizată anual, în funcție de indicii de inflație;

b) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru obiectele care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, la încadrarea lor ca mijloace fixe se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set.

Art. 4. — Sunt, de asemenea, considerate *mijloace fixe supuse amortizării*:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe luate cu chirie;

b) capacitățile puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca mijloace fixe. Acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descoperită, în vederea valorificării de substanțe minerale utile, cu cărbuni și alte zăcăminte ce se exploatează la suprafață, precum și cele pentru realizarea lucrărilor miniere subterane de deschidere a zăcămintelor;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.

Art. 5. — Sunt considerate *active corporale*, dar nu se supun amortizării: mijloacele fixe aflate în proprietatea publică, lacurile, bălțile, iazurile, care nu sunt rezultatul unei investiții, precum și terenurile, inclusiv cele împădurite.

Art. 6. — Nu sunt considerate mijloace fixe:

a) motoarele, aparatele și alte subansambluri ale mijloacelor fixe, procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai mijlocului fix;

b) sculele, instrumentele și dispozitivele speciale ce se folosesc fie la fabricarea anumitor produse în serie, fie la executarea unei anumite comenzi, indiferent de valoarea și de durata lor de funcționare normală;

c) construcțiile și instalațiile provizorii;

d) animalele care nu au îndeplinit condițiile pentru a fi trecute la animale adulte, animalele de îngrășat, păsările și coloniile de albine;

e) pădurile;

f) investițiile efectuate pentru realizarea lucrărilor miniere din afara perimetrelor de exploatare, precum și cele pentru foraj, executate pentru explorări, prospecțiuni geologice și geofizice, forajele pentru alimentarea cu apă, care nu au dat rezultate, sondele situate în gaz — capul unor zăcăminte de țitei, precum și sondele de cercetare geologică, care au pus în evidență acumulări de hidrocarburi, dar care, din motive geologice-tehnice și economice obiective, nu pot fi exploatare;

g) prototipurile, atâta timp cât servesc ca model la executarea producției de serie, inclusiv seria zero, sau sunt supuse încercărilor în vederea omologării la producător;

h) echipamentul de protecție și de lucru, îmbrăcămintea specială, precum și accesoriile de pat, indiferent de valoarea și de durata lor de utilizare.

Art. 7. — Activele necorporale aferente capitalului imobilizat cuprind:

a) cheltuielile de constituire: taxele și alte cheltuieli de înscriere și înmatriculare, cheltuielile privind emiterea și

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 54 din 28 august 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 30 august 1997, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 15 din 24 martie 1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 29 martie 1994 și a mai fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 19 din 4 august 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 18 august 1995 (aprobată prin Legea nr. 96 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 8 noiembrie 1995), și prin Ordonanța Guvernului nr. 54 din 28 august 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 30 august 1997 (aprobată și modificată prin Legea nr. 227 din 4 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 9 decembrie 1998).

vânzarea de acțiuni, cheltuielile de prospectare a pieței și de publicitate și alte cheltuieli de această natură legate de înființarea și dezvoltarea activității unității patrimoniale;

b) cheltuielile de cercetare-dezvoltare;

c) cheltuielile cu descoperirea rezervelor de substanțe minerale utile, neconcretizate în mijloace fixe, la zăcămintele puse în exploatare;

d) concesiunile, imobilizările necorporale de natura suprafeței și a uzufructului, brevetele și alte drepturi și valori asimilate;

e) alte imobilizări necorporale, inclusiv programe informatice create de agenții economici sau achiziționate de la terți.

Art. 8. — Duratele normale de funcționare, precum și clasificarea mijloacelor fixe se aprobă prin hotărâre a Guvernului. La determinarea lor se va ține seama de parametri tehnico-economici stabiliți de proiectanți și de producători prin cărțile sau documentațiile tehnice ale mijloacelor fixe respective, precum și de efectele uzurii morale.

Aceste durate vor fi revizuite periodic, dar nu mai târziu de 5 ani.

CAPITOLUL II

Calcularea amortizării

Art. 9. — Amortizarea se stabilește prin aplicarea cotelor de amortizare asupra valorii de intrare a mijloacelor fixe și se include în cheltuielile de exploatare.

Art. 10. — Prin *valoarea de intrare a mijloacelor fixe* se înțelege:

a) valoarea de intrare aferentă fiecărui mijloc fix, reevaluată în conformitate cu prevederile legale;

b) cheltuielile de achiziție pentru mijloacele fixe procurate cu titlu oneros;

c) costul de producție pentru mijloacele fixe construite sau produse de unitatea patrimonială;

d) valoarea actuală pentru mijloacele fixe dobândite cu titlu gratuit, estimată la înscrierea lor în activ pe baza raportului întocmit de experți și cu aprobarea consiliului de administrație al agentului economic, a responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, sau a ordonatorului de credite bugetare, în cazul instituțiilor publice;

e) valoarea de aport acceptată de părți pentru mijloacele fixe intrate în patrimoniu cu ocazia asocierii, fuziunii etc., conform statutelor sau contractelor, determinată prin expertiză.

Art. 11. — Amortizarea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare.

Amortizarea mijloacelor fixe concesionate, închiriate sau date în locație de gestiune se calculează de către agentul economic care le are în proprietate.

Amortizarea investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune se recuperează de agentul economic care a efectuat investiția, pe perioada contractului.

Amortizarea clădirilor și a construcțiilor speciale ale minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierele, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperită se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

a) din 5 în 5 ani la mine, cariere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperită;

b) din 10 în 10 ani la saline.

Recalcularea se face anual în cazul în care intervin schimbări mai importante (de minimum 10%) în volumul rezervelor exploatabile.

Art. 12. — Cheltuielile de constituire, precum și cheltuielile de cercetare-dezvoltare se amortizează într-o perioadă de cel mult 5 ani.

Art. 13. — Brevetele, licențele, know-how, mărcile de fabrică, de comerț și de servicii și alte drepturi de proprietate industrială și comercială similare, subscrise ca aport, achiziționate pe alte căi, se amortizează pe durata prevăzută pentru utilizarea lor de către agentul economic care le deține.

Imobilizările necorporale de natura concesiunii, suprafeței și a uzufructului se amortizează pe durata contractului.

Art. 14. — Programele informatice create de agentul economic sau achiziționate de la terți se amortizează în funcție de durata probabilă de utilizare, care nu poate depăși o perioadă de 5 ani.

Art. 15. — Terenurile se înregistrează în contabilitate la intrarea în patrimoniu, la valoarea stabilită, în funcție de clasele de calitate, suprafață, amplasare și/sau alte criterii legale, la costul de achiziție sau la valoarea aportului în natură, după caz.

Art. 16. — În situații justificate, agenții economici sunt scutiți de la calculul amortizării, cu avizul direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat, pentru următoarele active corporale:

a) minele trecute în conservare sau scoase definitiv din funcțiune, precum și sondele de țitei și gaze care nu se dau în producție, la propunerea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale;

b) mijloacele fixe din patrimoniul agenților economici trecute în conservare pe o durată mai mare de 30 de zile;

c) lucrările de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor, cu caracter general de deservire, destinate apărării împotriva inundațiilor și înlăturării excesului de umiditate, și anume: diguri și canale principale, de desecare, precum și lucrările de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerii apelor pe versanți și de corectare a torenților, destinate apărării terenurilor agricole și silvice și obiectivelor social-economice din zona apărută, șenalele navigabile, tunelele de metrou, infrastructura căii ferate, drumurile, podurile, apeductele, precum și celelalte căi de comunicație.

Art. 17. — În cazul nerecuperării integrale, pe calea amortizării, a valorii de intrare a mijloacelor fixe scoase din funcțiune, agenții economici asigură acoperirea valorii neamortizate din sumele rezultate în urma valorificării acestora. Diferența rămasă neacoperită se include în cheltuieli excepționale, nedeductibile fiscal, pe o perioadă de maximum 5 ani, sau diminuează capitalurile proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.

Durata recuperării și anuitățile de acoperire a valorii neamortizate se stabilesc de către consiliul de administrație al agentului economic, respectiv de responsabilul cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, definite la art. 1 alin. 3.

CAPITOLUL III

Regimuri de amortizare

Art. 18. — Agenții economici amortizează mijloacele fixe potrivit prevederilor prezentei legi, utilizând unul dintre următoarele regimuri de amortizare:

A. *Amortizarea liniară* — se realizează prin includerea uniformă în cheltuielile de exploatare a unor sume fixe, stabilite proporțional cu numărul de ani ai duratei normale de utilizare a mijlocului fix.

Amortizarea liniară se calculează prin aplicarea cotei anuale de amortizare la valoarea de intrare a mijloacelor fixe.

B. *Amortizarea degresivă* — constă în multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

- a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix de amortizat este între 2 și 5 ani;
- b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix de amortizat este între 5 și 10 ani;
- c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix de amortizat este mai mare de 10 ani.

Acești coeficienți pot fi modificați numai prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor.

C. *Amortizarea accelerată* — constă în includerea, în primul an de funcționare, în cheltuielile de exploatare a unei amortizări de până la 50% din valoarea de intrare a mijlocului fix respectiv.

Amortizările anuale pentru exercițiile următoare sunt calculate la valoarea rămasă de amortizat, după regimul liniar, prin raportare la numărul de ani de utilizare rămași.

Art. 19. — Competențele de aprobare a utilizării regimului de amortizare liniară sau degresivă revin consiliului de administrație al agentului economic, respectiv responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ definitive la art. 1 alin. 3.

Utilizarea regimului de amortizare accelerată se aprobă de către direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat, la propunerea consiliului de administrație al agentului economic sau a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.

CAPITOLUL IV

Contabilitatea și destinația amortizării mijloacelor fixe

Art. 20. — Agenții economici, indiferent de forma de organizare și de tipul de proprietate, precum și persoanele

juridice fără scop lucrativ au obligația să evidențieze în contabilitate, în conturi distincte, mijloacele fixe și amortizarea acestora.

Instituțiile publice au obligația să evidențieze în contabilitate, în conturi distincte, mijloacele fixe și sumele rezultate din dezmembrarea și valorificarea prin scoaterea din funcțiune a acestora.

CAPITOLUL V

Scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe

Art. 21. — Scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe se face cu aprobarea consiliului de administrație al agentului economic, respectiv a responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ definite la art. 1 alin. 3.

La instituțiile publice scoaterea mijloacelor fixe din funcțiune se face cu aprobarea ordonatorului principal de credite bugetare.

Art. 22. — La scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe care nu au fost integral amortizate agenții economici, precum și persoanele juridice fără scop lucrativ vor proceda în conformitate cu prevederile art. 17 și 21.

Art. 23. — La scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe aparținând agenților economici la care statul deține peste 50% din capitalul social se va urmări valorificarea la maximum a ansamblurilor, subansamblurilor și pieselor componente prin executarea unor mijloace fixe noi, ca piese de schimb în cadrul unității respective sau prin vânzare, pe bază de licitație publică, organizată potrivit legii.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24. — Constituie contravenții la normele privind calcularea și înregistrarea amortizării capitalului imobilizat în active corporale sau necorporale următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) înregistrarea ca mijloace fixe a unor obiecte care, conform prezentei legi, nu se încadrează în această categorie;

b) calcularea și înregistrarea în contabilitate a amortizării mijloacelor fixe exceptate conform art. 5;

c) aplicarea unor durate normale de utilizare a mijloacelor fixe altele decât cele stabilite conform prevederilor legale;

d) înregistrarea unor valori de intrare a mijloacelor fixe altele decât cele stabilite conform prevederilor legale;

e) modificarea, pe parcursul duratei normale de funcționare a mijlocului fix, a duratei și a regimului de amortizare, stabilite conform art. 8, 18 și 19.

Art. 25. — Contravențiile prevăzute la art. 24 se sancționează după cum urmează:

a) cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 3.000.000 lei la 10.000.000 lei;

b) cele de la lit. a), b) și e), cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei.

Cuantumul acestor contravenții va fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de inflație.

Art. 26. — Contravențiilor prevăzute în prezenta lege li se aplică dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25–27.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de specialitate ale Ministerului Finanțelor.

Art. 27. — Declasarea și casarea unor bunuri materiale, altele decât mijloacele fixe, sunt de competența consiliilor de administrație ale agenților economici, respectiv a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.

Declasarea și casarea unor bunuri materiale, altele decât mijloacele fixe, aparținând instituțiilor publice, sunt de competența ordonatorului de credite bugetare.

Art. 28. — Guvernul va aproba clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei legi.

Ministerul Finanțelor va elabora, în termenul prevăzut la alin. 1, norme metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 29. — Prezenta lege se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1994*).

Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 62/1968, cu modificările ulterioare, H.C.M. nr. 139/1969, Decretul nr. 49/1982, Decretul-lege nr. 50/1990, precum și orice alte dispoziții contrare.

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

RECTIFICĂRI

În Legea nr. 66/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 26 ianuarie 1999, se face următoarea rectificare:

— la art. 8 lit. a), după cuvântul *dobânzile* se elimină cuvintele: *și câștigurile*.

★

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 304/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 28 aprilie 1999, se face următoarea rectificare:

— la pct. 12 alin. 1, în loc de: *limite egale* se va citi: *limite legale*.

★

În Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 21 mai 1999, se face următoarea rectificare:

— în tabelul al doilea din anexa nr. 1 (pag. 14) se elimină asteriscul [*] din coloana „Ore de noapte” aparținând Tarifului E2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.